

166

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 kwietnia 1993 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie środków specjalnych jednostek budżetowych.

Na podstawie art. 16 ust. 6 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18, Nr 34, poz. 150, Nr 94, poz. 421, Nr 107, poz. 464 i Nr 110, poz. 475 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 85, Nr 33, poz. 143 i Nr 64, poz. 322) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 maja 1991 r. w sprawie środków specjalnych jednostek budżetowych (Dz. U. Nr 42, poz. 184) w § 2 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po pkt 6 dodaje się nowy pkt 7 w brzmieniu:
„7) z części opłat za czynności egzekucyjne komorników sądowych i nadwyżek ryczałtów kancelaryjnych, w wysokości odpowiadającej należnym komornikom wynagrodzeniom prowizyjnym wraz z pochodnymi,”
- 2) dotychczasowe pkt 7 i 8 oznacza się odpowiednio jako pkt 8 i 9.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Osiatyński*

167

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 kwietnia 1993 r.

w sprawie typów aptek w zakładach karnych, określenia wymogów lokalowych i wyposażenia tych aptek, zasad wydawania leków i materiałów medycznych oraz obrotu detalicznego środkami farmaceutycznymi i materiałami medycznymi poza aptekami.

Na podstawie art. 47 w związku z art. 31 ust. 4, art. 37 ust. 3 i art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i nadzorze farmaceutycznym (Dz. U. Nr 105, poz. 452 i z 1993 r. Nr 16, poz. 68) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zakładach karnych, przez które rozumie się również rejonowe areszty śledcze, rejonowe zakłady karne i areszty śledcze, mogą być organizowane apteki zakładowe typu I w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i nadzorze farmaceutycznym.

2. Apteki zakładowe, o których mowa w ust. 1, tworzy się w zakładach karnych, w których są zorganizowane szpitale, a także w każdym rejonowym areszcie śledczym i rejonowym zakładzie karnym.

3. Apteki, o których mowa w ust. 1, tworzy i znosi oraz określa ich organizację wewnętrzną, a także terytorialny zasięg działania, dyrektor Centralnego Zarządu Zakładów Karnych na wniosek Naczelnego Lekarza Więziennictwa.

§ 2. 1. Apteki w zakładach karnych przeznaczają się do zaopatrywania w leki oraz materiały medyczne zakładów opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności, przez które rozumie się skazanych, tymczasowo aresztowanych i ukaranych.

2. Do zadań aptek, o których mowa w ust. 1, należy w szczególności:

- 1) wydawanie leków gotowych i recepturowych oraz materiałów medycznych zakładom opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności,
- 2) sporządzanie leków recepturowych na potrzeby zakładów wymienionych w pkt 1,
- 3) prowadzenie działalności w zakresie informacji o lekach dla funkcjonariuszy i pracowników służby zdrowia więziennictwa,
- 4) uczestniczenie w działalności oświatowo-zdrowotnej na rzecz osób pozbawionych wolności,
- 5) kontrola prawidłowości prowadzenia apteczek oddziałów szpitalnych, apteczek ambulatoryjnych i apteczek nagłej pomocy.

§ 3. 1. Apteka zakładu karnego powinna posiadać powierzchnię funkcjonalną, dostosowaną do zakresu wykonywanych zadań i czynności, nie mniejszą jednak niż 50 m².

2. Lokal apteki zakładu karnego składa się z:

- 1) części ekspedycyjnej i recepturowej,
- 2) zmywalni z suszarką,
- 3) destylatorni,
- 4) komory przyjęć leków,
- 5) magazynu zapewniającego prawidłowe przechowywanie środków farmaceutycznych i materiałów medycznych.

3. Podstawowe wyposażenie apteki zakładu karnego powinno odpowiadać wymogom określonym w ogólnie obowiązujących przepisach dla aptek zakładowych typu I.

§ 4. 1. W zakresie szczegółowych zasad wydawania przez apteki zakładów karnych leków i materiałów medycznych stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy, z zastrzeżeniem ust. 2—5.

2. Leki i materiały medyczne wydaje się z apteki zakładu karnego do zakładów opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności wyłącznie na podstawie recept lub zaopatrzenia lekarskich.

3. Leki gotowe i recepturowe wydaje się z przeznaczeniem dla osób pozbawionych wolności w celu bezpośredniego zastosowania w ilości, postaci oraz w sposób wskazany przez lekarza.

4. Leki silnie i bardzo silnie działające, w tym leki o działaniu psychotropowym lub odurzającym, wydaje się osobom pozbawionym wolności w celu bezpośredniego stosowania wyłącznie pod nadzorem fachowego personelu medycznego.

5. W wyjątkowych wypadkach, a w szczególności w razie braku odpowiedniego leku w aptecce zakładu karnego,

braku możliwości sporządzenia leku recepturowego lub gdy zachodzi konieczność niezwłocznego wydania leku, osoby pozbawione wolności mogą być zaopatrywane w leki za pośrednictwem apteki ogólnodostępnej.

6. Przepisy ust. 2—5 stosuje się odpowiednio w razie otrzymania przez osobę pozbawioną wolności leków i materiałów medycznych od osób bliskich, a także od instytucji i organizacji zajmujących się pomocą dla tych osób.

§ 5. 1. Poza aptekami zakładów karnych przedmiotem obrotu detalicznego mogą być środki farmaceutyczne i materiały medyczne określone w załączniku nr 3 do zarządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 10 marca 1993 r. w sprawie obrotu detalicznego środkami farmaceutycznymi i materiałami medycznymi poza aptekami (Monitor Polski Nr 19, poz. 186).

2. Obrót, o którym mowa w ust. 1, może się odbywać w kantynach lub innych punktach sprzedaży działających w zakładach karnych, jeśli odpowiadają one ogólnie obowiązującym w tym zakresie wymogom.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *J. Piątkowski*

168

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 28 kwietnia 1993 r.

w sprawie utworzenia okręgowych komisji badania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o Głównej Komisji Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu — Instytucie Pamięci Narodowej (Dz. U. Nr 21, poz. 98 i z 1991 r. Nr 45, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się okręgowe komisje badania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, zwane dalej „okręgowymi komisjami”, i określa obszary ich działania:

- 1) Okręgową Komisję w Białymstoku dla województw: białostockiego, łomżyńskiego i suwalskiego,
- 2) Okręgową Komisję w Bydgoszczy dla województw: bydgoskiego, toruńskiego i włocławskiego,
- 3) Okręgową Komisję w Gdańsku dla województw: elbląskiego i gdańskiego,
- 4) Okręgową Komisję w Katowicach dla województw: bielskiego i katowickiego,
- 5) Okręgową Komisję w Kielcach dla województw: kieleckiego, piotrkowskiego, radomskiego i tarnobrzęskiego,
- 6) Okręgową Komisję w Koszalinie dla województw: koszalińskiego i słupskiego,
- 7) Okręgową Komisję w Krakowie dla województw: krakowskiego, nowosądeckiego i tarnowskiego,
- 8) Okręgową Komisję w Lublinie dla województw: białokopodlaskiego, chełmskiego, lubelskiego, siedleckiego i zamojskiego,
- 9) Okręgową Komisję w Łodzi dla województw: kaliskiego, konińskiego, łódzkiego, płockiego, sieradzkiego i skierniewickiego,
- 10) Okręgową Komisję w Olsztynie dla województw: ciechanowskiego, olsztyńskiego i ostrołęckiego,
- 11) Okręgową Komisję w Opolu dla województw: częstochowskiego i opolskiego,
- 12) Okręgową Komisję w Poznaniu dla województw: leszczyńskiego, pilskiego i poznańskiego,
- 13) Okręgową Komisję w Rzeszowie dla województw: krośnieńskiego, przemyskiego i rzeszowskiego,
- 14) Okręgową Komisję w Szczecinie dla województwa szczecińskiego,
- 15) Okręgową Komisję we Wrocławiu dla województw: jeleniogórskiego, legnickiego, wałbrzyskiego i wrocławskiego,
- 16) Okręgową Komisję w Zielonej Górze dla województw: gorzowskiego i zielonogórskiego.

§ 2. Sprawy z obszaru województwa warszawskiego należą bezpośrednio do właściwości Głównej Komisji.